

Pimputuslakko

Yleisradion työsuhteasiat ovat pahan kerran retuperällä. Juuri kun teknikkojen lakko saatiin päättymään, alkoi uusi, pimputtajien lakko.

Tapaus on sitäkin järkyttävämpi, koska vasta tällä viikolla pimputtajien työ radiossa oli oikeastaan kunnolla alkanut. Pari päivää he ehtivät harjoittaa ammattiaan, kun jo pantiin palikat pussiin. Torstain iltapäivällä pimputus vaikenä ties kuinka pitkäksi ajaksi, sillä lakosta enustetaan todella kestävä, vaikka rikkurivoimin sitä pätkittäin yritetäänkin murtaa.

Tietysti on myönnettävä, että tämä työtaistelu on ainakin alkuvaiheessaan jotenkin ymmärrettävissä. Tuntuu todella kohtuuttomalta, että pimputtajia pidettiin yhtä mittaa töissä enemmän kuin kellon ympäri, aamukuudesta puoleen yöhön saakka. Edes ruokatunteja tai kahvitaukoja ei ollut havaittavissa, työ vain jatkui ja jatkui kaiken aikaa.

Työ vaikuttaa lisäksi verraten yksitoikkoiselta, vaikka siihen toki kuuluu kaikkiaan kymmenen eri vaihetta: Pim, pim-pom-pim-pim, pim-pim-pom-pim. Pom. Mutta kun tuo kuvio toistuu koko päivän aamusta iltaan, se saattaa alkaa her-

mostuttaa rauhallistakin pimputtajaa. Sitä tosin ei huomannut lainkaan työnkulussa, sillä sävel toistui puhtaana kerran toisensa jälkeen. Edes iltavuoron viimeiset pimputtajat eivät antaneet periksi luovuudelleen, vaan tyytyivät tunnollisesti työnantajan sanelemaan sovitukseen.

Tiettävästi kuitenkin juuri työntekijäpuolen halu improvi-sointiin on eräs lakon merkittävistä syistä. Pimputtajien vähimmäisvaatimuksena on puolivapaa jammailu puolen minuutin ajan joka tasatunnein sekä lisäksi mahdollisuus käyttää muunnelmaa Pim-pimpeli-pom-pom, pompoti-pim-pim-pim. Pom.

Työnantaja kuitenkin on tiukasti kannallaan. Jollain tavoin pitkin hampain se ehkä suostuisi hyväksymäänkin kaksi pomia peräkkäin, mutta pimpeliä ja pompotia se pitää täysin mahdottomina.

Sitä paitsi Pimputustyöntekijäin Liiton, Pimplin, vaatimukseen sisältyy kymmenen prosentin lyhennys työaikaan, koska siinä on vain yhdeksän pimpautusta entisten kymmenen sijaan. Liitto ei suostu neuvottelemaan vastaanavasta palkanalennuksesta, koska sen mielestä pimpeli ja pompoti ovat tuntuvasti vaativampia suorituksia kuin pelkkä pim ja pom.

Valtakunnansovittaja Ossi Runne on jättänyt osapuolille sovintoesityksen, jonka mukaan lakonalainen pimputus vaihdettaisiin Suomen edustajaksi Eurovision laulukilpailuihin, mutta tuon esityksen ei uskota tyydyttävän kumpaakaan osapuolta. Työnantajapuoli nimittäin arvelee sävelmällä olevan paremmat mahdollisuudet kuin Virve Rostilla, joten ratkaisu tulisi kohtuuttoman kalliiksi, jos Suomi joutuisi johtajana järjestämään seuraavat euroviisut. Työntekijät puolestaan katsovat, että kysymyksessä on pelkkä yritys kiertää lakkorajoja, koska lakonalaista työtä epäilemättä näytettäisiin Suomen Yleisradion lähe-tyksissä.

Tilanne on siis äärimmäisen tulehtunut. Ellei se pian ala selvitä ja elleivät kansalaiset kuule jokapäiväistä pimputusta radiosta, uuden liikenneministerin tai presidentti Koiviston on epäilemättä puututtava asiaan. Kekkonenkin komensi aikoinaan veturimiehet töihin, kyllä kai Koivisto pystyy saamaan muutaman pimputtajan järjestykseen. Muussa tapauksessa vapaa länsimainen pimputuksenvälitys saattaa olla vakavasti uhattuna.